

Rapport

Datum: 4 november 2005
Rapportnummer: 2005/338

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Directeur van de Voedsel en Warenautoriteit, onderdeel Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit in nieuwe raamcontracten met practitioners de tarieven voor werkzaamheden heeft verlaagd. Verder klaagt verzoeker erover dat de Voedsel en Warenautoriteit, onderdeel Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, verplichtingen uit oude raamovereenkomsten en deelopovereenkomsten niet is nagekomen.

Beoordeling

Algemeen

1. De Voedsel en Warenautoriteit is een agentschap van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Een belangrijk kenmerk van een agentschap is dat de begroting en de verantwoording zijn gebaseerd op het stelsel van baten en lasten. Dit betekent dat een agentschap in belangrijke mate verantwoordelijk is voor zijn eigen bedrijfsvoering.

Het onderdeel Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees van de Voedsel en Warenautoriteit (hierna ook: VWA/RVV) ziet erop toe dat binnen Nederland bij de productie van dieren en producten van dierlijke oorsprong wordt voldaan aan de eisen ten aanzien van volksgezondheid, diergezondheid en het welzijn van dieren. Voor het uitvoeren en begeleiden van zijn toezichthoudende taken in de dierlijke sector heeft de VWA/RVV dierenartsen in dienst. Daarnaast schakelt de VWA/RVV voor specifieke werkzaamheden voor een bepaalde periode ook externe praktijkhoudende dierenartsen, zogenoemde 'practitioners', in.

Het systeem van de practitioners voorziet in een raamovereenkomst als bedoeld in artikel 7:400 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond, onder 1.) tussen de VWA/RVV als opdrachtgever en de practitioner als opdrachtnemer. In de op de raamovereenkomst steunende deelopovereenkomst wordt de te verstrekken opdracht omschreven. De overeenkomst van opdracht komt tot stand door het aanbod van de VWA/RVV en de aanvaarding daarvan door de desbetreffende practitioner. Partijen zijn niet verplicht tot het aanbieden respectievelijk aanvaarden van een opdracht. Voor de inhuur van practitioners hanteert de VWA/RVV een vergoedingslijst met vastgestelde, jaarlijks te indexerende, tarieven voor de te verrichten werkzaamheden. Deze vergoedingslijst maakt integraal deel uit van de raamovereenkomst.

Over contractuele aangelegenheden die practitioners aangaan, waaronder vaststelling van tarieven, vindt overleg plaats met de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (KNMvD).

Bevindingen

2. Bij brief van 1 april 2003 informeerde de Directeur van de VWA/RVV belanghebbenden over aanpassing van de tarieven voor practitioners.

Door ontwikkelingen in de markt werd de VWA/RVV geconfronteerd met een ongewenst exploitatietekort en boventalligheid van personeel. Ook hadden de opdrachtgevers van de VWA/RVV, de Ministeries van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de geldstroom aangepast. Een en ander leidde tot een reductie van de beschikbare budgetten met meer dan 15%.

Om het exploitatietekort terug te dringen nam de Directeur van de VWA/RVV een aantal maatregelen, onder meer vacaturestop, krimp-operatie en reorganisatie. Ook zag de directeur zich genooddaakt om de kosten van externe inhuur te verminderen en de tarieven voor practitioners aan te passen. Na besprekingen hierover met vertegenwoordigers van de KNMvD besloot de directeur vanaf 1 mei 2003 raamovereenkomsten met de volgende nieuwe tariefstructuur aan te bieden:

Het voorrijtarief werd vastgesteld op € 20 (was € 19,06).

Het tarief voor werkzaamheden korter of gelijk aan twee uren aaneengesloten ging van € 58,37 naar € 60 per uur.

Het tarief voor verrichte werkzaamheden langer dan twee uren aaneengesloten ging van € 58,37 naar € 55 per uur.

De toeslagen die golden voor werkzaamheden die korter dan zeven, dan wel korter dan 28 dagen tevoren waren aangemeld (planningstoelagen), vervielen.

De toeslag voor werkzaamheden buiten reguliere openingstijden ging van € 21,43 naar € 22 per uur.

De toeslag voor werkzaamheden in het weekend en op feestdagen ging van € 29,19 naar € 30 per uur.

3. Op 13 januari 2004 diende verzoeker, het voorlopige bestuur van de Belangengroep Practitioners in oprichting, bij de Nationale ombudsman een klacht in over de nieuwe tariefstructuur. Verzoeker komt op voor de belangen van practitioners die een verschil van mening hebben met de VWA/RVV over de honorering van werkzaamheden.

Verzoeker betoogde dat het basisuurtarief door de VWA/RVV met ongeveer 15% was verlaagd. Verzoeker beschouwde verminderd werkaanbod als een ondernemersrisico voor de betreffende practitioner. Voor verzoeker was het echter onacceptabel dat de inkomsten van practitioners sterk zouden verminderen doordat de VWA/RVV zich niet zou houden

aan vastgelegde afspraken over tarifiering. Omdat de klacht niet eerder aan het bestuursorgaan kenbaar was gemaakt leidde de Nationale ombudsman op verzoek van verzoeker de klacht ter behandeling door naar de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

4. In reactie op de klacht deelde de minister verzoeker op 20 september 2004 onder meer mee dat door vermindering van het werkaanbod indexering van de tarieven niet meer tot de mogelijkheden behoorde. Voorts achtte de minister het zorgvuldig dat er voorafgaand aan het vaststellen van de nieuwe tariefstructuur op 5 februari, 17 februari en 10 maart 2003 overleg plaats had gevonden tussen de VWA/RVV en vertegenwoordigers van de KNMvD, de beroepsorganisatie waarvan naar schatting 90% van de in Nederland praktiserende dierenartsen lid is. Naar de mening van de minister waren de wijzigingen in de tariefstructuur gematigde en evenwichtige aanpassingen. Dat de VWA/RVV met ingang van 1 mei 2003 nieuwe raamovereenkomsten aanbood liet onverlet dat rechten en plichten die voortvloeien uit de onder de oude raamovereenkomst gesloten deelovereenkomst door beide partijen dienden te worden nagekomen. De minister achtte verzoekers klacht ongegrond.

5. Op 1 oktober 2004 wendde verzoeker zich met zijn klacht opnieuw tot de Nationale ombudsman.

5.1. Ten aanzien van de verlaging van de tarieven betoogde verzoeker dat vermindering van het werkaanbod geen reden kon zijn om gemaakte afspraken over vergoedingen voor nog wel verrichte werkzaamheden niet na te komen. Voorts was verzoeker het niet eens met de stelling dat de nieuwe tarieven met de nodige zorgvuldigheid tot stand waren gekomen. In dit verband legde verzoeker een door vertegenwoordigers van de KNMvD opgesteld verslag van 18 oktober 2004 van het overleg op 5 en 17 februari en 10 maart 2003 met de VWA/RVV over de nieuwe tariefstructuur over. Verder kon verzoeker de stelling, dat de wijzigingen in de tariefstructuur gematigde en evenwichtige aanpassingen zijn, niet volgen. Verzoeker vond de aanpassingen zeer rigoureuus. In vergelijking met het uurtarief dat leden van de KNMvD voor een bepaald soort werkzaamheden hanteerden, lag het uurtarief in de nieuwe tariefstructuur een derde lager, aldus verzoeker.

5.2. Ten aanzien van het niet nakomen van verplichtingen uit oude raamovereenkomsten en deelovereenkomsten stelde verzoeker dat na 1 mei 2003 deelovereenkomsten op basis van oude raamovereenkomsten werden aangeboden waarop de nieuwe tariefstructuur werd toegepast. Ook retourneerde de VWA/RVV rekeningen die volgens het oude tarief moesten worden uitbetaald met het verzoek de nieuwe tarieven te hanteren. Verzoeker achtte dit niet juist.

6.1. In reactie op verzoekers klacht liet de minister ten aanzien van de verlaging van de tarieven het volgende weten.

Met betrekking tot het argument dat vermindering van werkaanbod geen reden kon zijn om de tarieven aan te passen nam de minister het standpunt in, dat de reden niet alleen was gelegen in het teruglopende werkaanbod. Zoals ook in de brief van de Directeur van de VWA/RVV aan belanghebbenden van 1 april 2003 was uiteengezet had een aantal ontwikkelingen geleid tot een reductie van de beschikbare budgetten met ruim 15%. Naast het pakket aan maatregelen om het exploitatietekort het hoofd te bieden kon de Directeur van de VWA/RVV bij de ombuigingsoperatie naar het oordeel van de minister in redelijkheid ook de post "inhuur externen" betrekken.

Wat betreft de totstandkoming van de nieuwe tarieven nam de minister het standpunt in dat de Directeur van de VWA/RVV de nodige zorgvuldigheid had betracht door in overleg te treden met vertegenwoordigers van de beroepsgroep, waaronder de voorzitter van de paritaire tarievencommissie van de KNMvD. Mede onder invloed van de standpunten van de KNMvD paste de Directeur van de VWA/RVV de wijzigingen in de tariefstructuur ten gunste van de practitioners aan. Ook had overleg met het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) ertoe geleid dat de practitioners voor belasting- en socialezekerheidswetten niet als werknemers worden beschouwd. Dit betekent dat geen afdracht van sociale premies en loonbelasting op het te betalen tarief plaatsvindt hetgeen een beperking van inkomensachteruitgang met zich brengt.

Wat betreft de aanpassing van het tariefstelsel bleef de minister bij het standpunt dat hij eerder in zijn brief van 20 september 2004 aan verzoeker had ingenomen. De minister voegde stukken bij waaruit blijkt dat de VWA/RVV het basisuurtarief aanvankelijk wilde verlagen van € 58,37 naar € 40 en de toeslagen voor werkzaamheden buiten reguliere openingstijden, het weekend en feestdagen met ongeveer de helft wilde verlagen. Onder invloed van de KNMvD was in de nieuwe tariefstructuur aansluiting gezocht bij de gemiddelde loonkosten per uur van een ambtenaar in een vergelijkbare functie als een practitioner en werd besloten tot een tarief van € 60 voor kortdurende werkzaamheden en een tarief van € 55 voor werkzaamheden die langer duren dan twee uren aaneengesloten. De toeslagen voor werkzaamheden buiten reguliere openingstijden, het weekend en feestdagen waren in de nieuwe tarieven niet verlaagd maar naar boven afgerond op hele euro's, net als het voorrijtarief. In de nieuwe tariefstructuur vervielen wel de indexering van tarieven en de planningstoelagen.

6.2. In reactie op verzoekers klacht liet de minister ten aanzien van het niet nakomen van verplichtingen uit oude raamovereenkomsten en deelovereenkomsten het volgende weten.

De minister nam het standpunt in dat het aanbieden van deelovereenkomsten op basis van oude raamovereenkomsten waarop de nieuwe tariefstructuur werd toegepast niet in overeenstemming was met het door de Directeur van de VWA/RVV ingezette beleid voor de invoering van het nieuwe tarief. Dit beleid was erop gericht dat bestaande afspraken en rechten zouden worden nagekomen. Lopende, nog geldende, contracten zouden worden gerespecteerd en na ommekomst van de in deze contracten opgenomen termijnen zou

een nieuwe overeenkomst worden aangeboden, waarbij het nieuwe tariefstelsel zou gelden. Naar de mening van de minister was deze handelwijze echter niet onrechtmatig nu door acceptatie van de deelovereenkomst door de betreffende practitioner er een onvoorwaardelijke wilsovereenstemming over de inhoud van de deelovereenkomst was tussen de VWA/RVV en de betrokken practitioner.

Wat betreft het uitbetalen van practitioners volgens het nieuwe tarief, terwijl voor hen nog het oude tarief gold, erkende de minister dat dat niet juist was. De Directeur van de VWA/RVV had inmiddels opdracht gegeven na te gaan bij welke practitioners dit was gebeurd. Uiterlijk 30 juni 2005 zouden betrokkenen het verschil alsnog ontvangen, aldus de minister.

7.1. In reactie op het standpunt van de minister deelde verzoeker ten aanzien van de verlaging van de tarieven onder meer het volgende mee.

De minister had volgens verzoeker niet afdoende gereageerd op het argument dat vermindering van werkaanbod geen reden kon zijn voor het verlagen van de tarieven. Ook vermindering van beschikbaar geld kon geen reden zijn voor de tariefaanpassing. De werkzaamheden die de practitioners voor de VWA/RVV verrichten worden volledig in rekening gebracht bij de klant. Indien de vergoedingen die practitioners voor hun diensten ontvangen worden verlaagd bij een gelijkblijvend tarief voor de klant, brengt dit de VWA/RVV zelfs geld op, aldus verzoeker.

Met betrekking tot de totstandkoming van de nieuwe tarieven deelde verzoeker mee dat de uitgangspunten van de practitioners en de VWA/RVV ver uiteen lagen. Na moeizaam verlopen onderhandelingen legde de VWA/RVV de nieuwe tarieven eenzijdig per 1 mei 2003 op, aldus verzoeker.

7.2. In reactie op het standpunt van de minister deelde verzoeker ten aanzien van het niet nakomen van verplichtingen uit oude raamovereenkomsten en deelovereenkomsten onder meer het volgende mee.

Wat betreft het aanbieden van deelovereenkomsten op basis van oude raamovereenkomsten waarop de nieuwe tariefstructuur werd toegepast stelde verzoeker dat in voorkomende gevallen door de practitioners weliswaar declaraties werden ingediend volgens de nieuwe tarieven, maar dat daarbij wordt vermeld dat de nieuwe tariefstructuur niet wordt erkend. Op die manier geven practitioners aan dat zij toepassing van de nieuwe tariefstructuur op deelovereenkomsten zonder dat een nieuwe raamovereenkomst is afgesloten, niet accepteren.

Wat betreft de gevallen waarin practitioners volgens het nieuwe tarief waren betaald, terwijl voor hen nog het oude tarief gold, stelde verzoeker dat dit niet sporadisch, maar structureel gebeurde.

8. De nadere reacties van de minister en verzoeker op elkaars standpunten leverden geen nieuwe gezichtspunten op.

Beoordeling

I. Ten aanzien van de verlaging van tarieven

9. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. In dit geval brengt het redelijkheidsvereiste mee dat de Directeur van de VWA/RVV het belang van het terugdringen van het exploitatiekort diende af te wegen tegen de belangen van de practitioners en de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk mag zijn.

10. Door een aantal ontwikkelingen werd de VWA/RVV geconfronteerd met een ongewenst exploitatiekort. Om het exploitatiekort terug te dringen nam de Directeur van de VWA/RVV een aantal maatregelen, onder meer vacaturestop, krimp-operatie en reorganisatie. Daarnaast zag de directeur zich genoodzaakt om de kosten van externe inhuur te verminderen door de tarieven voor practitioners aan te passen. De aanpassing van de tariefstructuur was onderwerp van overleg met vertegenwoordigers van de KNMvD. In reactie op verzoekers klacht stelde de minister dat de nieuwe tarieven zorgvuldig tot stand waren gekomen en dat de aanpassingen gematigd en evenwichtig waren.

11. Verminderd aanbod van werk of geld kon volgens verzoeker geen reden zijn voor het verlagen van de tarieven. Volgens verzoeker werden de nieuwe, drastisch verlaagde tarieven eenzijdig opgelegd. Van gematigde en evenwichtige aanpassingen was volgens verzoeker geen sprake.

12. De Nationale ombudsman overweegt dat het in het belang van het terugdringen van het exploitatiekort niet onredelijk is dat de Directeur van de VWA/RVV naast de maatregelen die hij had genomen ten aanzien van de VWA/RVV zelf (vacaturestop, krimp-operatie en reorganisatie), ook de kosten van externe inhuur wilde verminderen door de tarieven voor practitioners aan te passen.

13. Voorts overweegt de Nationale ombudsman ten aanzien van de totstandkoming van de gewijzigde tarieven het volgende. Door hierover in overleg te treden met de KNMvD, de organisatie waarbij naar schatting 90% van de in Nederland praktiserende dierenartsen lid is, heeft de Directeur van de VWA/RVV de beroepsgroep in voldoende mate betrokken bij de onderhandelingen over de tariefaanpassingen. Onder invloed van de KNMvD is in de nieuwe tariefstructuur aansluiting gezocht bij de gemiddelde loonkosten per uur van een ambtenaar in een vergelijkbare functie als een practitioner. Voorts is door de inbreng van de KNMvD het basisuurtarief niet verlaagd naar € 40, maar is besloten tot een tarief van € 60 voor kortdurende werkzaamheden en een tarief van € 55 voor werkzaamheden die langer duren dan twee uren aaneengesloten. De toeslagen voor werkzaamheden buiten

reguliere openingstijden, het weekend en feestdagen zijn in de nieuwe tarieven niet verlaagd maar naar boven afgerond op hele euro's, net als het voorrijtarief. Wel zijn de indexering van tarieven en de planningstoelagen vervallen. Gelet op het vorenstaande constateert de Nationale ombudsman dat vertegenwoordigers van de KNMvD met hun inbreng een reële invloed hebben gehad op de uiteindelijke wijzigingen in de tariefstructuur en dat de aanpassingen evenwichtig en gematigd zijn.

14. Al met al moet dan ook worden geoordeeld dat de Directeur van de VWA/RVV voldoende de belangen van practitioners in de afweging heeft betrokken en dat de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk is. De aanpassing van de tariefstructuur voor practitioners is dan ook niet in strijd met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is behoorlijk

II. Ten aanzien van het niet nakomen van verplichtingen uit de oude raamovereenkomsten en deelovereenkomsten

15. Het vereiste van rechtszekerheid houdt in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. In dit geval brengt het vereiste van rechtszekerheid met zich mee dat de VWA/RVV rechten en verplichtingen uit oude raamovereenkomsten en deelovereenkomsten dient te respecteren respectievelijk na te komen.

16. Volgens verzoeker werden na 1 mei 2003 deelovereenkomsten op basis van oude raamovereenkomsten aangeboden waarop de nieuwe tariefstructuur werd toegepast.

Ook retourneerde de VWA/RVV rekeningen die volgens het oude tarief moesten worden uitbetaald met het verzoek de nieuwe tarieven te hanteren.

17. Het aanbieden van deelovereenkomsten op basis van oude raamovereenkomsten waarop de nieuwe tariefstructuur werd toegepast was volgens de minister niet in overeenstemming met het door de Directeur van de VWA/RVV ingezette beleid voor de invoering van het nieuwe tarief. Dit beleid was erop gericht dat bestaande afspraken en rechten zouden worden nagekomen. Naar de mening van de minister was deze handelwijze echter niet onrechtmatig nu door acceptatie van de deelovereenkomst door de betreffende practitioner er een onvoorwaardelijke wilsovereenstemming is over de inhoud van de deelovereenkomst tussen de VWA/RVV en de betrokken practitioner.

Wat betreft het uitbetalen van practitioners volgens het nieuwe tarief, terwijl voor hen nog het oude tarief gold, erkende de minister dat het niet juist was. Een hersteloperatie moest ertoe leiden dat uiterlijk 30 juni 2005 betrokkenen het verschil alsnog zouden ontvangen.

18. De Nationale ombudsman overweegt dat het toepassen van de tarieven voor practitioners zijn grondslag vindt in de raamovereenkomst. De vergoedingslijst maakt

integraal deel uit van deze raamovereenkomst. Hieruit volgt dat de verwachting van een practitioner gerechtvaardigd is dat op deelovereenkomsten de tariefstructuur van toepassing is die is overeengekomen in de dan geldende raamovereenkomst. Door in een deelovereenkomst werkzaamheden in opdracht aan te bieden waarop niet de tarieven van toepassing zijn die in de raamovereenkomst zijn overeengekomen, honoreert de VWA/RVV niet de gerechtvaardigde verwachtingen van practitioners. Daargelaten of de totstandkoming van de deelovereenkomst in civielrechtelijke zin rechtmatig is, moet worden geoordeeld dat het aanbieden van deelovereenkomsten op basis van oude raamovereenkomsten waarop de nieuwe tariefstructuur wordt toegepast in strijd is met het vereiste van rechtszekerheid.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

19. De Nationale ombudsman overweegt voorts dat de verwachting van practitioners gerechtvaardigd is dat zij niet volgens het nieuwe tarief worden uitbetaald, indien voor hen nog het oude tarief gold. Dat de VWA/RVV rekeningen retourneerde die volgens het oude tarief moesten worden uitbetaald met het verzoek de nieuwe tarieven te hanteren, is dan ook in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

In zoverre is de onderzochte gedraging ook niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Directeur van de Voedsel en Warenautoriteit, onderdeel Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (het verlagen van tarieven in nieuwe raamcontracten) is niet gegrond.

De klacht over de onderzochte gedraging van de Voedsel en Warenautoriteit, onderdeel Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, (het niet nakomen van verplichtingen uit oude raam- en deelovereenkomsten) is gegrond, wegens strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

Onderzoek

Op 1 november 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de Belangengroep Practitioners i/o, p/a Emmeloord, met een klacht over een gedraging van de Directeur van de Voedsel en Warenautoriteit, onderdeel Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit te Voorburg en een gedraging van de Voedsel en Warenautoriteit, onderdeel Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, en van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit te Voorburg.

Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als gedragingen van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de minister en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Voorbeeld raamovereenkomst tot het verrichten van opdrachten.
2. Brief van de Directeur RVV aan practitioners van 8 maart 2002.
3. Brief van de Directeur VWA/RVV aan practitioners van 1 april 2004.
4. Verzoekschrift van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 13 januari 2004.
5. Brief van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit aan verzoeker van 20 september 2004.
6. Verzoekschrift van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 1 oktober 2004.
7. Verslag opgesteld op 18 oktober 2004 door vertegenwoordigers van de KNMvD van het overleg op 5 en 17 februari en 10 maart 2003 met de VWA/RVV.
8. Brief van de minister aan de Nationale ombudsman van 4 januari 2005.
9. Verslag opgesteld op 5 februari 2003 door de VWA/RVV van het overleg op 5 februari 2003 met vertegenwoordigers van KNMvD.

10. Verslag opgesteld op 17 februari 2003 door de VWA/RVV van het overleg op 17 februari 2003 met vertegenwoordigers van KNMvD.

11. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 9 mei 2005.

12. Brief van de minister aan de Nationale ombudsman van 24 mei 2005.

13. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 27 juli 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 7:400:

“1. De overeenkomst van opdracht is de overeenkomst waarbij de ene partij, de opdrachtnemer, zich jegens de andere partij, de opdrachtgever, verbindt anders dan op grond van een arbeidsovereenkomst werkzaamheden te verrichten die in iets anders bestaan dan het tot stand brengen van een werk van stoffelijke aard, het bewaren van zaken, het uitgeven van werken of het vervoeren of doen vervoeren van personen of zaken.

2. De artikelen 401-412 zijn, onverminderd artikel 413, van toepassing, tenzij iets anders voortvloeit uit de wet, de inhoud of aard van de overeenkomst van opdracht of van een andere rechtshandeling, of de gewoonte.”